

Срби нису шкртице

Пише: Раденко Тошић
четвртак, 06 јануар 2011 09:56

Остали смо без ичега. Све смо потрошили. Немамо чак ни алтернативу. Наши путеви нису као европски, али је наш пут у Европу зациментиран смјесом коју никаква отопина не може да разводни. Само што наша драга изабраница прилично затеже. Све је као код онога несрећника што се женио. До брака само што није дошло. Педесет посто је готово, само још да она пристане.

Кога све не примише у Европску унију и то на велика врата, а нама затварају испред носа и она мала. Не дају нам да се провучемо ни кроз иглене уши.

Кога све не примише у Европску унију и то на велика врата, а нама затварају испред носа и она мала. Не дају нам да се провучемо ни кроз иглене уши. Неке земље пригрлише као најрођеније, а нама окренуше леђа као да се никада у историји нисмо срели. Као да никада нисмо били у истим невољама. Баш незахвална та Европа и матора и излапила, јер је све позаборављала. А њени политичари све сами оптички случајеви који не виде даље од носа. Кратковидност европских званичника забрињава.

Шта је то што званични Брисел не види, а види се из авиона? Не види то да српски народ као мало који народ троши преко мјере. Веће смо потрошачко друштво од неких што су их прозвали као такве. Кад би се узео проценат колико ко троши, а колико има пара, на првом смо мјесту по потрошњи. Све смо их преишали. Доказа има колико хоћете, а један од њих су и ове најскупље патике које се код нас најбоље продају.

Могу за нас да говоре свашта, и да смо ово и да смо оно, али једно сигурно нисмо. Нисмо шкрти. Код нас су шкртице национална мањина.

Могу за нас да говоре свашта, и да смо ово и да смо оно, али једно сигурно нисмо. Нисмо

Срби нису шкртице

Пише: Раденко Тошић
четвртак, 06 јануар 2011 09:56

шкрти. Код нас су шкртице национална мањина. Наш ти човјек воли потрошити као ни један други. Није научио да држи паре у џепу. Ми смо потрошачко друштво, само што, ето, немамо пара да то и докажемо. Нисмо као они Шкоти. Ми смо потрошачко друштво, а они нису ни близу. Колико се ја разумијем у економију сумирам да ће им они, шкртице од Шкота, укочити кретање новца и да ће им заштопат привреду. А ми сигурно не би. Али, ето, њих примише у дотичну Европу, а нас никако неће. Има ли ту логике? Дабогме да нема.

Друго што не виде су ови силни ресторани који код нас ничу као печурке после кише. Имамо их, брате, све. И италијанске и грчке и енглеске, ове пабове, пицерије и мекдоналдсе. Прешли смо на њихову кухињу, не знам који још услов треба да испунимо да би нас примили у своју компанију. Једемо исту храну, исто пиво пијемо, исти нам јечам у крви, а они тако. Јер, ако једемо исту храну као и они, ако пијемо исто пиће као и они, мора да смо од истог састава. Ако није тако, онда не знам како је.

Прешли смо на њихову кухињу, не знам који још услов треба да испунимо да би нас примили у своју компанију.

Ама, већа смо ми Европа од њих самих, само што се то на први поглед не види. И шта ми има да улазимо у Европу. Као да смо некада и излазили из Европе? Ја не знам да се може изаћи из континента... Ипак се труби о уласку. Неки кажу да је једини начин да уђемо у Европу да се пласирамо на европско првенство у фудбалу.

Само како нам репрезентација лопта биће да ћемо и у овом случају завршити у ауту.

И тако. Док су други добри за њих, ми, Срби, не ваљамо. Има, ево, већ двадесет година како ништа не ваљамо, али су зато наши органи добри. Тражени су на све четири стране врлог новог свијета.